

Nadleśnictwo Kaczory

WFOŚiGW POZNAŃ
Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska
i Gospodarki Wodnej w Poznaniu

Dofinansowano ze środków Wojewódzkiego Funduszu
Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Poznaniu

**OTWIERAMY PUDEŁKO
ZWANE WYOBRAŹNIĄ
– INTEGRACJA PRZEZ
SZTUKĘ**

Innowacja pedagogiczna

**„Otwieramy pudełko zwane wyobraźnią
– integracja przez sztukę”**

Prowadzona przez:

Szkołę Podstawową w Kaczorach,

Zespół Szkół Specjalnych w Rzadkowie,

Ośrodek Edukacji Leśnej „Kalinka” Nadleśnictwa Kaczory.

Motto, które przyświecało naszym działaniom w ramach innowacji, to słowa profesor Ireny Wojnar:

„Sztuką są oczywiście dzieła czy wytwory artystyczne, ale sztuką jest również swoiste działanie o charakterze ekspresyjnym czy twórczym, działanie potwierdzające obecność ludzkich przeżyć i problemów, stosunek człowieka do świata i do innych ludzi”.

Otwieramy pudełko zwane wyobraźnią – integracja przez sztukę.

Książeczka, którą bierzesz do ręki, ma przypomnieć Ci miły czas, który spędziliśmy razem...

Czas, gdy mieliśmy szansę poznać się lepiej, porozmawiać, zainteresować nawzajem swoimi sprawami. Okazało się, że choć jesteśmy bardzo różni, znaleźliśmy jednak w sobie wiele wspólnego. To dodaje odwagi. Jest taka piosenka Zespołu Na Górze, w której nasz kolega Adam śpiewa: „...takie spotkanie, jak to, dodaje mi wiary”. Dobrze jest uwierzyć w siebie, bo dzięki temu stajemy się silniejsi.

Nudno byłoby, gdyby wszyscy byli tacy sami. Dzięki różnicom mogę się od Ciebie wiele nauczyć, a Ty ode mnie.

W czasie spędzonym wspólnie spotykaliśmy się w Twojej i mojej szkole, spotykaliśmy się w pięknym lesie, tak przecież różnym w różnych porach roku, chłonąc wrażenia wszystkimi zmysłami. Pamiętasz, jak pachnie stos papierówki sosnowej i czym różni się od zapachu ściętych dębów? A liście czeremchy roztarte palcami, a zapach jej drewna? Pamiętasz, jak lepka jest żywica, jak inna w dotyku kora różnych gatunków drzew? A przypominasz sobie ból przemarzniętych palców przy lepieniu bałwana? A uczucie chłodu na plecach, bo przecież niektórzy z nas podczas tej zabawy musieli nieźle przemoknąć... I te kolory: jesiennych liści, wiosennych kwiatów, letniego nieba, słońca i wody? Czy w Twoich uszach nadal brzmi śpiew ptaków, cisza zimowego lasu, oddalony dźwięk pił pracujących pilarzy, roznoszący się echem po lesie? Podczas spotkań wszystkie zmysły pracowały na najwyższych obrotach. Myślę, że równie przyjemne doznania towarzyszyły naszym spotkaniom przy stole, kiedy wspólnie uprawialiśmy sztukę kulinarną. Kolorowe, smaczne i zdrowe wiosenne sałatki czy jesienno-zimowe kanapki pobudziły dodatkowo nasz zmysł smaku. Zachwycaliśmy się nieprzemijającym

pięknem lasu, pomimo tego, że ludzie czerpią z niego różne korzyści. Mądrość nakazuje nam dbać o to wspólne dobro, gdyż sami jesteśmy tylko małą częścią Wielkiego Świata Przyrody. Zainspirowani jego niezwykłością, tworzyliśmy razem małe dzieła sztuki, zarówno te materialne, namacalne: wiersze, obrazy, różne formy przestrzenne, jak i zupełnie ulotne, na przykład zaimprovizowane scenki z życia lasu, czy nawet nasze wzajemne cudowne uśmiechy. Byliśmy nasionami, rosnącymi i ścinanymi drzewami, leśnikami, drwałami, wiatrem, deszczem, liśćmi... Oglądaliśmy i podziwialiśmy piękne i wyszukane, ale i zupełnie zwykłe i proste, bardzo przydatne przedmioty wykonane z drewna. Czy zastanawiałaś się nad tym, dlaczego tak miłe i ciepłe w dotyku są przedmioty z drewna? Próbowaliśmy także różnych eksperymentów naukowych. Jako eksperyment fizyczny moglibyśmy przecież potraktować nasze „loty szybowcowe” przy Zespole Szkół Specjalnych, kiedy to analizowaliśmy, dlaczego niektóre nasze papierowe samolociki lecą dalej niż inne. A przy ich tworzeniu dowiedzieliśmy się ciekawych rzeczy o miejscu naszego zamieszkania i jego historii. Piękno naszego kraju, opiewane przez znanych poetów, przelaliśmy własnoręcznie na papier, by zachwycić się sztuką, która pomatu zamiera, kaligrafią. Podczas Szkolnego

Pokazu Talentów podziwialiśmy siebie nawzajem: śpiewających, tańczących, grających, recytujących, tworzących sztuki teatralne... Ach... to było wielkie widowisko, święto wielu sztuk i różnorodności! Przebywając razem, widzieliśmy, słyszeliśmy i czuliśmy więcej, ponieważ każde z nas na nieco inne rzeczy zwracało uwagę... Słowem, wspólne przebywanie bardzo nas wzbogaciło. Jeden z naszych kolegów tak odpowiedział na zadane

pytanie: komu należy podziękować za udane zajęcia? „Podziękujmy wszystkim!” Nic dodać, nic ująć – Dziękuję! Za to, że mogliśmy być razem.

W tej pamiątkowej broszurce uwieczniliśmy tylko niektóre, wybrane wspomnienia z naszych wspólnych spotkań. Chcielibyśmy zachować najdłużej, jak się tylko da, wszystkie miłe momenty i uczucia.

JESIEŃ

Na początek mała antologia poezji jesiennej autorstwa uczniów Szkoły Podstawowej w Kaczorach. Wiersze pięknie zilustrowali przyjaciele z Zespołu Szkół Specjalnych w Rzadkowie.

Ach ta słodka jesień
Z jarzębiną czerwoną
we włosy wplecioną
maszeruje po świecie.
Z zachwytem zamienia
kolor liści w złoty i czereśniowy
po to by ze smutkiem
je potem wszystkie zerwać,
a z nich wydzierać dywany,
a potem zanieść na targ nieznany.
Zje jagody i kasztany,
które się jeszcze ostały
lecz ze zwierzętami się dzieli
jak z najlepszymi kumplami.
Z żalem oznajmia dzieciom,
że lato zniknęło,
że nie ma ciepłego morza.
A potem tajemnicza,
Jak kot przed zimą znika
A za rok... znów przybywa
I pąki kwiatów zrywa.

*Wiktoria Figiel
Ilustracja Łukasz Garniec*

„Wiersz o jesieni”

Ach, ta jesień co roku przychodzi
I swą wizję tworzy.
Po dywanach szkarłatnych chodzi
usypanych z liści kolorowych.
A jej spojrzenie wystarczy
by leśne zwierzęta w wir pracy porwać.
Wypowie słodkie słówko,
a wtem swój kolor liście zmieniają
jak zwariowane.
Gdy jesień skończy swe zadania
wyrusza w nieznane
a za rok znów powraca
i lato do góry nogami wywraca.

Wiktoria Figiel

Ilustracja Łukasz Garniec

„Jesienne przemyślenia”

Jesienią wszystko się zmienia
rodzą się jesienne marzenia
myśli kolorowe jak jesienne liście
czy kiedykolwiek to czuliście
jesienną radość pomimo deszczu
jesienny smutek nad grobami bliskich
czy nie marzyliście o jesiennej miłości
która się zjawi wraz z pierwszym powiewem wiatru
czy nie lubicie spacerów po lesie
szelestu liści pod mokrymi butami
małego deszczyku lub wielkiej ulewy
której krople stukają o parapet
radości, że niedługo w pokoju
stanie choinka świąteczna.
Tak, to jest jesień – jesień najpiękniejsza.

Emilia Oleszczyk

Ilustracja Artur Łukasik

„Z czego składa się jesień?”

Barwne liście na drzewach
Odlatujące z krzykiem ptaki
To symbole naszej jesieni

Lasy pełne grzybów
Zaorane pola i łąki
Chłodne wieczory i ranki

Słońce krótko świeci
Ciepłej ubrane dzieci
Jesienne wiatry i słońta
Pada, pada i pada...

To wszystko na jesień się składa!

*Tymoteusz Michniewicz
Ilustracja Artur Łukasik*

„Jesienne dni”

W jesienne dni wszystko się zmienia
Deszczyk stuka nam do okien
Liście lśnią złotymi kolorami
Pozółkłe trawy bieleją szronem
Dni są ciemne i krótkie
Niedźwiedzie zasypiają w swych gawrach
Jesień to kolorowa pora roku!
I czasami miło na nią popatrzeć
By zrelaksować się w jej kolorach.

*Marika Kopertowicz
Ilustracja Tomasz Rostalski*

„Jesień”

Przyszła jesień kolorowa
i mówiła takie słowa:

– Nie ruszę się stąd na krok,
zostanę tutaj cały rok!

Niestety, musiała sobie już iść,
ale zostawiła jeden liść.
Był jak kolorowy kram,
więc oddała go nam.

My w podzięcie namalowaliśmy rysunek,
który nazwaliśmy „Jesieni wizerunek”.
– Jest prześliczny! – powiedziała,
po czym dodała, że swoją pracę wykonała.

*Natalia Kuchta
Ilustracja Karol Morgulec*

„Wrześniowy gość”

Nim przeminie wrzesień
Przyjdzie do nas jesień.
Za naszymi oknami
Liście spadają dniami i nocami.
Ptaszki odleciały,
Owoce w sadach dojrzały.
Kończy się już wrzesień,
Idzie pani Jesień.

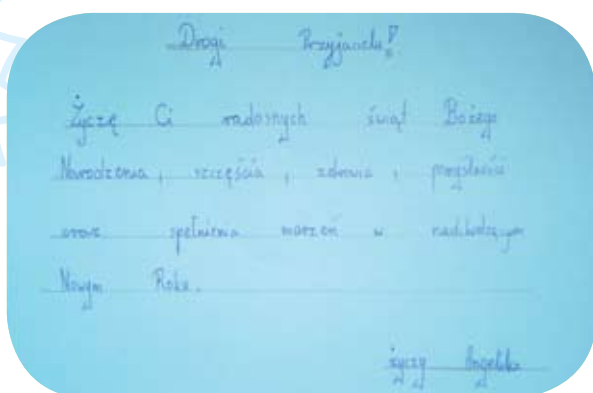
Krzysztof Kubiak

ZIMA

Rajd Mikołajkowy w Rzadkowie i kartki świąteczne dla przyjaciół.

Na pamiątkę zostały zdjęcia Mikołajek i Mikołajów ze Szkoły Podstawowej w Kaczorach, którzy odwiedzili przyjaciół z Zespołu Szkół Specjalnych w Rzadkowie w grudniowe popołudnie. Do Rzadkowa przyplęły gorące uczucia. A tuż przed Świętami Bożego Narodzenia przesyłaliśmy sobie piękne życzenia. I szary grudniowy dzień znowu nagle rozjaśnił się i stał się ciepły. Co roku odwiedzamy się w grudniu. Warto to powtarzać, myśleć o kimś i wiedzieć, że ten ktoś też o nas pamięta.

Spacer po lesie w okolicach Ośrodka Edukacji Leśnej „Kalinka”.

Był lutowy, prawdziwie zimowy, jasny, troszkę mroźny dzień, ziemię pokrywała warstewka śnieżnego puchu. Natura nas dawno tak nie

Zimowy spacer z drewnem w tle
tym piękniejszy, że śnieżny.

rozpieszczała, i już to nas niezmiernie cieszyło, jednak najbardziej cieszyliśmy się swoim towarzystwem.

Przyroda: drzewa, ziemia, rzeka wyglądały jak w przytoczonym poniżej wierszu:

Joanna Kulmowa
„Zasypianie lasu”

Już zasypia w śnieżnej bieli modrzew.
Wiatr mu igły podścielił dobrze.
Luli, luli – i ty uśnij, sosno.
Niech gałązki oszronione posną.
Luli, jodło – luli,
świerku ze świerkiem.
Wiatr wam niesie kołysanie miękkie.
I ty, brzoza i ty, olcho w bieli.
Zima wam śnieżynę z puchu podścieli.
I nad rzeką pochylone wierzby
w gruby sen porastają śnieżny.
A co śnią – a jakie sny miewa –
to nam rzeka spod lodu
wyśpiewa.

Wszystkie
zmysły poszły
w ruch.

Śnieg jest fajny.

Uśmiechy.

Orzeł.

Ten piękny wiersz oraz film zrealizowany przez studio filmowe ORW LP w Bedoniu „Ballada o drewnie” były naszą inspiracją do spotkania w zimowym lesie. Drewno, nie dający się niczym zastąpić, odnawialny surowiec, wprawia w ruch wyobraźnię, wyzwala nowe pomysły, zachwyca zapachem, kolorem, plastycznością, kształtem jaki możemy mu nadać. Oglądaliśmy z zaciekawieniem możliwości zastosowania drewna w sztuce, gospodarce, poznawaliśmy nikszące zawody. Podczas leśnego spaceru słuchaliśmy zimowych odgłosów, tropiliśmy dzikie zwierzęta, upajaliśmy się zapachem żywicy ściętych sosen, porównywaliśmy go ze świeżą wonią kłód ściętych dębów, bawiliśmy ze sobą na śniegu. Później, w sali OEL „Kalinka”, przy ciepłej herbacie i sycących, wspólnie przyrządzonych „piętrowych” kanapkach wymyślaliśmy scenki związane z życiem lasu i drewnem, które później pięknie odegraliśmy. Zauważyliśmy też, że mimo to, że używamy przedmiotów z drewna, las cały czas jest, choć z różnych powodów może się zmieniać.

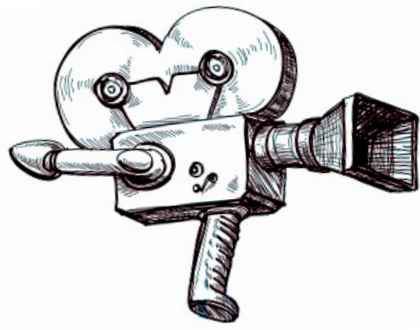
Dziewczyny doceniły umiejętności Łukasza, który uszykował piękne dekoracje na kanapki.

Chłopcy przy pracy.

Po zimowym spacerze pełnym wrażeń Pani Basi i nam wszystkim bardzo smakowały „piętrowe” kanapki i ciepła, słodka herbata.

Podjęliśmy próbę sfilmowania naszych scenek o lesie... Któregoś dnia obejrzymy razem filmy.

Konkurs literacki.

Należy zaznaczyć, że cały czas pracowaliśmy jak mróweczki. Wszyscy. A Pani Asia pomogła nam przygotować się do Regionalnego Konkursu Literackiego „O Złote Pióro” pod hasłem „Od magii świata do magii słowa”, na który powędrowały nasze utwory. Oto pamiątkowe zdjęcie: my w finale z dyplomami.

WIOSNA

Wyczekiwaliśmy jej wszyscy z utęsknieniem, a gdy nadeszła, postanowiliśmy to uczcić spotkaniem. No i oczywiście trzeba było się posilić. Uwielbiamy wspólnie przygotowywać posiłki. Zawsze są one smaczne i przepięknie wyglądają. Ale tym razem w salach Szkoły Podstawowej w Kaczorach naprawdę zagościła kolorowa i pachnąca wiosna.

Sałatki tak kolorowe i pachnące, że nie sposób było nie spróbować każdej.

Podobno mężczyźni to najlepsi kucharze.

Kochamy Panią Asię.

Bogato zastawiony stół działa na wszystkie zmysły.

Wspólnie ilustrujemy nasze utwory literackie.

Wiosna na polu.

Wiosna u drzwi.

Projektowanie plakatu.

Oto mała antologia poezji wiosennej autorstwa uczniów Szkoły Podstawowej w Kaczorach:

„Wiosna”

Uśmiechem otula świat
 A robi to tak:
 Daje światu
 Garstkę kwiatów,
 Taką ilość ptaków,
 Jak kwiatów,
 Łyżkę porannej rosy,
 Słońca, które rozjaśnia włosy.
 Robi to właśnie tak,
 Aby każdemu było w smak.

Julia Boruta

Ilustracja Tomasz Rostalski

„Moja wiosna”

Przyszła do nas wiosna
 Piękna i radosna.
 Przyniosła nam: dywany traw,
 Kwiatów, pąki drzew.
 Śpiew ptaków rano budzi mnie.
 Motylek cytrynek
 Wesoly skowronek
 Na spacerze witają mnie.

Agata Chałupniczak

Ilustracja Aleksander Nitka

„Wiersz o wiosnie”

Krokus rozkwita,
Ptaki śpiewają,
Pąki na drzewach już rozkwitają,
To wiosna nas wita!

Cieplutki wiaterek wieje,
Piękny bocian lata,
Dookoła tak zielono!
To wiosna nas wita!

Weronika Zielińska
Mateusz Bączek

„Idzie wiosna”

Idzie do nas wiosna,
Ma wesołą minę,
Bo przynosi nam
Radosną nowinę.
Zima już sobie poszła,
To wieść oczekiwana.
Nie ma już jej z nami,
Zagrajmy piłkami.

Barbara Dąbrowska
Ilustracja Łukasz Garniec

„Wiosna”

Wiosna, kiedy kwiaty kwitną.
Wiosna, gdy liście rosą.
Dni są dłuższe i cieplejsze.
Noce krótsze, nadal chłodne.
Ptaki lubią zaskakiwać,
Nowe pieśni wciąż śpiewają.
Świat pobudza się do życia.
Ciepła wiosna to jest dar.
Wiosno! Wiosno! Zostań!

Wiktor Lisiecki
Ilustracja Tomasz Rostalski

„Wiosna radosna”

Gdy w wiosenny ranek,
Słońce świeci,
Cieszą się
Wszystkie dzieci.
Przyszła wiosna radosna!

Słowik trele wyśpiewuje,
Bocian muzykę komponuje,
Deszczyk mocno trawę zrasza,
Krecik serdecznie gości sprasza.
Przyszła wiosna radosna!

Zawilce, krokusy i fiołki,
Swe główki ku niebu wznoszą
I o promyk słoneczny proszą.
Przyszła wiosna radosna!

*Zofia Borowczyk
Ilustracja Łukasz Garniec*

„Wiosenne przebudzenie”

Zimą smutno, zimą źle.
Przyszła wiosna, rozchmurz się!
Wszystko wokół się raduje,
No i wiosnę nam zwiastuje.
Odejdź zimo niekochana!
Nie chcemy lepić bałwana!
Już pierwiosnki zakwitają
I radością napawają.
Piękne ptaki przyleciały,
Wiosnę z nami powitały.

*Krzysztof Kubiak
Ilustracja Mateusz Bączek,
Waldemar Nitka*

„Budzi się wiosna”

Zima jest smutna,
Zima jest ponura.
Wiosna jest weselsza,
Budzi się natura.

Są części świata,
Gdzie bez końca
Zima zarządza.

Ale u nas, w polskim kraju...
Wiosna!
Przyniosła ciepłe promienie słońca!

Michał Szaumkesel
Ilustracja Aleksander Nitka

„Witaj wiosno!”

Witaj wiosno, piękna pani,
Już od dawna cię czekamy

Zieleń trawy, pąki kwitnących drzew
Błękit nieba i piękny ptasi śpiew.

Ciepły deszczyk kwiaty podlat,
Słońca promień koloru dodał.

Zostań z nami pani wiosno!
Zostań z nami, jest tak bosko!

Weronika Lewandowska
Ilustracja Karol Kowalski

Wiosna trwała dalej, a pogoda panowała prawie letnia. Korzystaliśmy więc z okazji i spotykaliśmy się. Tym razem do Rzadkowa przyjechaliśmy między innymi z powodu... szybowców. Temat spotkania był wzniosły i ciekawy, ponieważ był to rajd rowerowy „Szlakiem Bohatera Janiny Lewandowskiej”. Zmęczeni rowerzyści zostali oczywiście przywitani poczęstunkiem. Mieliśmy okazję dowiedzieć się ciekawych rzeczy o historii okolic szkoły i naszych miejscowości, a także faktów dotyczących niedawnej historii naszej Ojczyzny.

Zaciekawiły nas losy lotniczki Janiny Lewandowskiej, ofiary zbrodni katyńskiej. Wszyscy z zapartym tchem oglądali prezentację ze starymi zdjęciami, na których pokazane były stare samoloty i szybowce oraz piloci w dawnych strojach. Część z nas nie wiedziała, że przed wojną i tuż po niej w Rzadkowie działała szkoła Klubu Szybowcowego w Poznaniu. A później zapragnęliśmy, żeby na chwilę szybowce do Rzadkowa wróciły, więc skonstruowaliśmy je. Były bardzo proste, ale latały. Pani Basia i przyjaciele z Rzadkowa

Wyjazd na szybowisko.

Konstruowanie szybowców.

doradzali gościom z Kaczor, co zrobić, by lot szybowca był równy i daleki, bowiem, jak przystało na spadkobierców historii tego miejsca, mieli już doświadczenie. Oczywiście odbyły się zawody szybowcowe,

w których nie było przegranych, a loty były bezpieczne. A na końcu znowu przyszła refleksja, jak wspólne przebywanie czyni nas szczęśliwymi i mądrzejszymi...

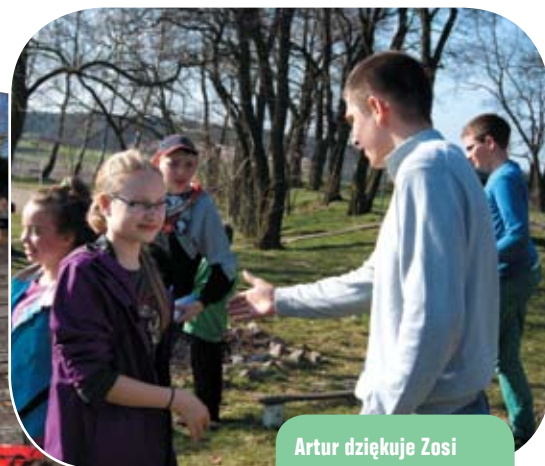
Przygotowania do startu szybowców.

Na dawnym szybowisku przy Zespole Szkół Specjalnych w Rządzkowie znowu latają szybowce.

Odpuśczone konstruktorów i pilotów szybowcowych na tle hangaru.

Artur dziękuje Zosi za piękną współpracę.

W maju część z nas jeździła rowerami, żeby popatrzeć na wiosenny las. Dojechaliśmy do leśnego jeziora, które nazywa się Czarne. Zapewne dlatego, że jest głębokie i nie widać jego dna, tylko czarną toń. Wszystko kwitło, śpiewały ptaki, ale nawet śpiew ptaków zagłuszały... żaby. Co ciekawe, okazało się, że poszczególne gatunki żab można nauczyć się rozpoznawać po głosie, całkiem tak jak gatunki ptaków. W wodzie dojrzelśmy żabie dzieci: kijanki. Doszliśmy do wniosku, że to jezioro nie nadaje się do kąpienia, a w wakacje będziemy jeździć na strzeżoną plażę.

Majowa wyprawa rowerowa nad leśne jezioro.

Słuchamy, jak „śpiewają” żaby.

Razem.

Spotkana na majowej wyprawie żaba miała dużo do powiedzenia.

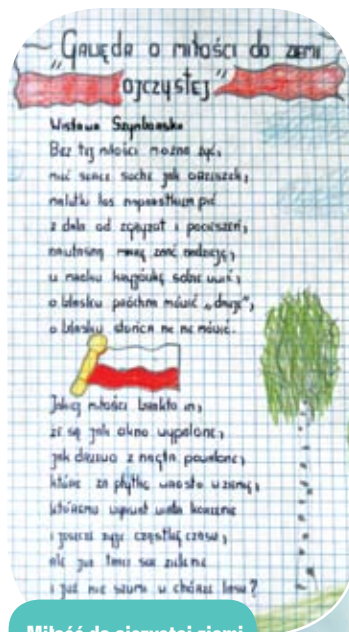
W drodze Mateusz przyjaźnił się ze wszystkimi żywymi istotami...

Ćwiczenia w kaligrafowaniu.

Kaligrafowanie to trudna sztuka. Każdy mógł wybrać sobie wiersz, którego treść najbardziej go zachwyca i spróbować najpiękniej go przepisać. Tak utwory o patriotycznym wydźwięku zyskały piękną oprawę. W wielu patriotycznych wierszach odnaleźliśmy odniesienia do przyrody i lasu...

Pięknie przepisany wiersz zyskał godną oprawę.

Miłość do ojczyzny wyrażona słowem i pismem.

Oto plon naszego kaligrafowania.

Teatr marionetek.

Pośród wielu zajęć jako bardzo ciekawe uznaliśmy zajęcia teatralne. Nigdy za dużo przypominania o bezpieczeństwie, zwłaszcza jeśli to przypominanie ma tak ciekawą i wesołą formę... Przedstawienie teatru marionetek miało tytuł „Bezpieczne wakacje”, a wakacje tuż tuż...

Marionetki uczyły bezpiecznych zachowań

Czerwcowe przedstawienie teatru marionetek.

Na zakończenie kilka refleksji...

Podczas ostatniego spotkania Pani Asia zapytała nas, jak podobały nam się zajęcia.

Odpowiedzi były mniej więcej takie (często się powtarzały):

**najbardziej podobała mi się współpraca zyskałem przyjaciół
miałam podczas zajęć świetny humor zyskałem przyjaźń
nauczyłam się inaczej patrzeć na swoje problemy
lubię aktywnie i wesoło spędzać czas,
a na tych zajęciach tak było
razem przyjemniej robi się różne rzeczy
wszystko mi się podobało,
bo po prostu było ciekawie
zrozumiałem jak trudno jest chorym dzieciom**

**Szczególnie doceniliśmy: robienie sałatek, wspólną zabawę na śniegu, kulig, wspólne rysowanie, odgrywanie scenek, robienie samolotów i konkurs szybowcowy...
I w ogóle wszystko, co można robić razem, gdy naokoło nas jest ładnie i przyjemnie.**

Chcielibyśmy w przyszłości jeszcze częściej się integrować, moglibyśmy też sami spróbować popracować z drewnem jako surowcem i materiałem na przykład rzeźbiarskim... A przy pracy pomagać sobie nawzajem!

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁAŃ PODJĘTYCH W ROKU SZKOLNYM 2014/2015

Innowacja pedagogiczna „Otwieramy pudełko zwane wyobraźnią – integracja przez sztukę”

Realizowana przez Szkołę Podstawową w Kaczorach, Zespół Szkół Specjalnych w Rzadkowie oraz Nadleśnictwo Kaczory
Autorki innowacji: Joanna Stachowiak, Barbara Rutkowska, Małgorzata Plata

Opracowanie dokumentacji – sierpień 2014 r.

Zatwierdzenie innowacji przez radę pedagogiczną – wrzesień 2014.

Podjęte działania:

- 12 XI 2014 r. Opracowanie scenariusza do wybranego utworu Stanisława Lema.
- 26 XI 2014 r. Jesienne utwory poetyckie.
- 3 XII 2014 r. Spotkanie integracyjne w ZSS w Rzadkowie w ramach Rajdu Mikołajkowego.
- 17 XII 2014 r. Świąteczne życzenia dla uczniów ZSS w Rzadkowie.
- 9 I 2015 r. Wiersze o zimie.
- 16 I 2015 r. Przygotowanie utworów poetyckich na konkurs literacki „Od magii świata do magii słowa”.
- 6 II 2015 r. Spotkanie w OEL „Kalinka”: „Ballada o drewnie”, drama, film.
- 12 II 2015 r. „Magia teatru” – wyjazd na spektakl teatralny do Piły.
- 17 III 2015 r. Ogłoszenie wyników konkursu literackiego „Od magii świata do magii słowa”.
- 20 III 2015 r. Witamy wiosnę zdrowo i radośnie – wspólne przygotowanie wiosennych sałatek, wiosenne plakaty.
- 10 IV 2015 r. Konkurs szybowcowy w ZSS w Rzadkowie w ramach rajdu rowerowego „Szlakiem Bohatera Janiny Lewandowskiej”; origami.
- 22 IV 2015 r. Ogłoszenie konkursu kaligraficznego „Ojczyzna – polszczyzna”.
- 12 V 2015 r. Projekty kostiumów do przedstawienia „Jak Erg Samowzбудnik Bładawca pokonał”.
- 22 V 2015 r. Poetycki opis przyrody.
- 10 VI 2015 r. Teatr Marionetek – scenariusze przedstawień „Bezpieczne wakacje”.
- 17 VI 2015 r. „Jak Erg Samowzбудnik Bładawca pokonał” – przygotowanie scenografii oraz muzyki.
- 23 VI 2015 r. „Mam talent” – prezentacje artystyczne uczestników innowacji oraz spotkanie integracyjne.

Uczestnicy: uczniowie klas IV i VI Szkoły Podstawowej w Kaczorach oraz Zespołu Szkół Specjalnych w Rzadkowie.

Opracowała – Joanna Stachowiak

„Razem zawsze w życiu łatwiej znosić troski i kłopoty.

Gdy się robi coś we dwoje, to po prostu pół roboty.

Razem zawsze w życiu różniej jest szybować ponad chmury.

Nie bój się szkolnych przyjaźni, nie smuć się.

Głowa do góry!”

Nadleśnictwo Kaczory

ul. Kościelna 17

64-810 Kaczory